

KREDENSA, -dännsa, v. a. 1. (ital. *Credenzare*, bestyrka) Smaka förut af rätter och drycker, innan man bjuder andra. Gammal plägsed vid hof, till säkerhet för förgiftning. — *Kredensande*, n. 4. [Cre—.]

KREDENSBORD, -dännsbörd, n. 5. Litet bord vid altaret i katolska kyrkor. [Cre—.]

KREDIT, -i't, m. sing. (fr. *Credit*) 1) Anseende. *Stå i mycken k. hos någon. Stå, komma i k. — 2)* Förtroende, isynnerhet i penningväg. *Hafva god k. Förlora k-en. — 3)* Betalningsanstånd. *Ge någon k. på en vara. Han ger ingen k. Taga varor på k. Lemna, sälja, köpa på k. Ha k. hos någon. —* Skrifves äfv. *Credit*.

KREDIT, kréditt, se *Credit*.

KREDITBREF, -i'tbrév, n. 5. Skriftlig förbindelse, hvarigenom utgifvaren skaffar innehafvaren kredit för en viss summa. — Äfv. *Creditbref*.

KREDITERA, se *Creditera*.

KREDITIV, -i'v, n. 5. o. 5. 1) Ställd säkerhet för penningars lyftande. — 2) Skriftlig fullmakt för ett sändebud. *Visa sitt k. — Äfv. Creditiv*. [-if.]

KREDITOR, m. 3. (uttalas i pl. — tórär) Borgenär. — Brukas endast i plur. — Äfv. *Creditor*.

KREDITSYSTEM, -i'tsystäm, n. 3. Borgnings- eller lånesystem. — Äfv. *Cre*—.

KREDITUPPLAG, -i'tupplåg, n. 5. Upplag i stapelstad af utifrån införda handelsvaror, för hvilka anstånd med tullafgifternas betalande är beviljad.

KREJARE, m. 5. Ett slags fordom brukligt örlogsfartyg.

KRENELERA, v. a. 1. (fr. *Creneler*) På fristående murar anbringa skottgluggar för smågevär. — *Krenelerande*, n. 4. o. *Krenele-ring*, f. 2. [Cre—.]

KREOSOT, kreäsöt, n. sing. (af grek. *Kreas*, kött, och *Sozo*, jag bevarar) Ett eget ämne i rök och sot, som anses vara det egentligen verksamma vid djurämnens förvarande genom rökning.

KREPINER, -pi'n'r, m. 3. pl. Ett slags fransar med långa trådar.

KREPLING, kräppling, m. 2. En liten, ständigt grönskande buskväxt i fjälltrakter, med ljusröda blommor. *Azalea procumbens*.

KREPP, kräpp, m. (fr. *Crépe*) Krusflor.

KREPPBAND, kräppbånd, n. 5. Se *Florsband*.

KRESTOMATI, se *Chrestomathi*.

KRET, n. 5. (fortif.; fr. *Crête*) Krönets afskärning med yttre och inre bröstvärns-doserin-garna.

KRETA, v. a. 1. (pop.) Tälja. — *Kretande*, n. 4. o. *Kretning*, f. 2.

KRETI OCH PLETI. (fam.) Allehanda slags lägre folk; pöbel. — Uttrycket är hämtadt ifrån bibeln och betyder egentligen: Skarprättare och löpare.

KRETIN, -i'n, m. 5. *K-er*, en art djuriskt råa människor, i Schweiz &c., med aflattadt hufvud, tjock hals, grofva anletsdrag, slappa muskler, o. s. v.

KRETS, krétts, m. 2. 1) Hvad som har cirkelform, går i cirkel. *Ställa stolar i en k. Sitta i en k. — 2)* a) Benämning på de tio stora afdelningar, hvari romerska-tyska riket fordom var indeladt. — b) Större eller mindre del af en stat eller provins, i åtskilliga andra länder. — 3)

(fig.) a) Flera personer af särskilda familjer, som umgås med hvarandra. *De högre, förnäma k-arne. Han umgås i en k., der man ej tål något dåligt. — b)* Befattning, verksamhet, lefnads- eller samhällsställning, bildningstillstånd. *Gå utom sin k. Det ligger utom min k.*

KRETTSA, kréttsa, v. n. 1. (t. *kreisen*) Röra sig, löpa, flyga i kretsar. — *Kretsande*, n. 4. o. *Kretsning*, f. 2.

KRETSE, krätts'r, m. 3. pl. (t. *Krätz*; guldsm.) Aska, kol och spor, som samlas efter guldets och silfrets smältning och bearbetning.

KRETSFORMIG, a. 2. Som har formen af en cirkel.

KRETSGÅNG, m. 2. Se *Cirkelgång*.

KRETSLOPP, n. 5. Kretsformigt lopp.

KRETSMAKERI, n. sing. De arbeten, som efterdras, för att uttaga guld eller silver ur kretser.

KRETSRÖRELSE, f. 3. Rörelse, som fortgår i cirkel.

KREVERA, v. n. 1. (fr. *Crever*, lat. *Crepare*) 1) Springa sönder. — 2) (fig. fam.) Omkomma, dö. — *Kreverande*, n. 4. o. *Krevering*, f. 2. [Cre—.]

KRI, n. 4. (skepp.) *Inre k.*, knä, som förbinder förstäfven med kölen. *Yttre k.*, ett vid nedra kanten af förstäfven fästadt trästycke, som tjänar att skydda densamma.

KRIA, kri'a, f. 1. (gr. *Chria*) Skriftlig utveckling af ett visst uppgifvet ämne, för öfning.

KRICKA, f. 1. eller **KRICKAND**, f. 5. pl. — *änder*. Fågel af Andsläktet, 15 tum lång, till färgen ganska mångskiftande, näbb, ben och fötter svarta eller svartgrå. *Anas creca*.

KRIG, n. 5. 1) Fiendtligt tillstånd emellan folk, stater, furstar, då de med vapenmakt strida mot hvarandra. *Blodrig, råttvist, oråttvist k. Borgerligt, inbördes k.*, när medborgarne i en stat äro i öppen strid med hvarandra. *Lilla k-et*, som föres genom smärre truppafdelningar, i afsigt att oro fienden och bevaka hans rörelser. *Anfalla någon med k. Påföra någon k. Föra k. emot någon. Föra, flytta k-et in i fiendens land. Gå ut i k. Det går så till i k. — Syn.* Örlog, Fejd. — 2) Säges i utsträckt mening, både egentl. och fig., om allt slags strid. *Han ligger jemt i k. med sina grannar. Föra k. emot lasten, yppigheten. — Syn. Se Strid. — Ss. K-förande, -anstalt, -sbedrift, -sbe-fäl, -sbragd, -sbruk, -serfaren, -sfara, -sflotta, -shjelte, -shändelse, -skam-rat, -skämpe, -slycka, -sorsak, -sskepp, -stid, -strumpet, -svapen, -syрке, -sär.*

KRIGA, v. n. 1. Föra krig, strida. *K. mot någon. —* Brukas äfv. i fig. mening, t. ex.: *K. mot brännvinet. — Krigande*, n. 4.

KRIGARE, m. 5. Stridsman. Brukas mest i äldre mening än soldat.

KRIGISK, a. 2. Som älskar krig och strid.

Ell k-t folk.

KRIGSAGA, kri'ggsåga, f. sing. Se *Krigstukt*.

KRIGSAKADEMI, ----mi', f. 3. Högre bildningsanstalt för dem, som ämna att inträda i krigstjänst till lands eller sjös.

KRIGSARKIV, kri'ggsartjiv, n. 3. o. 5. Särskilt arkiv, förenadt med topografiska corpsen, och innehållande alla dertill hörande ritningar, kartor, böcker och handskrifter, m. m. [-archiv.]

KRIGSARKIVARIE, kri'ggsartjivarie, m. 5. Officer, som ansvarar för vården af krigsarkivet. [-archi—.]